

*Załącznik
do Uchwały Nr XXII/180/12
Rady Gminy Sicienko
z dnia 28 grudnia 2012*

***GMINNY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII
NA TERENIE GMINY SICIENKO NA ROK 2013***

WPROWADZENIE	2
1. CELE PROGRAMU	4
2. DIAGNOZA STANU PROBLEMÓW	5
3. ZASOBY UMOŻLIWIAJĄCE PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI PROFILAKTYCZNEJ	13
3.1. Placówki funkcjonujące na terenie Gminy Sicienko	13
3.2. Zasoby kadrowe	14
4. ZADANIA PRZYJĘTE DO REALIZACJI W 2012 ROKU	15
5. FINANSOWANIE GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII	15

WPROWADZENIE

Narkotyki – to potoczne określenie niektórych substancji psychotropowych.

Dopalacze - potoczna nazwa różnego rodzaju produktów zawierających substancje psychoaktywne, które nie znajdują się na liście środków kontrolowanych przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii. Spożycie ich ma na celu wywołanie w organizmie jak najwierniejszego efektu narkotycznego substancji zdelegalizowanych.

Narkomania (gr. *narke* – odurzenie, *mania* – szaleństwo) – potoczne określenie odnoszące się do uzależnienia od substancji chemicznych wpływających na czynność mózgu. Narkomania charakteryzuje się:

- tzw. głodem narkotycznym,
- przymusem zażywania środków odurzających,
- chęcią zdobycia narkotyku za wszelką cenę i wszystkimi sposobami.

W zależności od stosowanego środka uzależniającego zastosowano podział na:

- morfinizm – uzależnienie od zażywania morfiny,
- kokainizm – uzależnienie od zażywania kokainy,
- heroinizm – uzależnienie od zażywania heroiny,
- alkoholizm – uzależnienie od zażywania alkoholu,
- nikotynizm – uzależnienie od zażywania nikotyny (zawartej w papierosach, fajkach),
- uzależnienie od wziewnych środków odurzających.

Poza wymienionymi powyżej istnieje jeszcze wiele innych określeń, używanych w literaturze przedmiotu.

Narkomania jest zjawiskiem ogólnoswiatowym. Powstaje na podłożu przeobrażeń zachodzących we współczesnym cywilizowanym świecie i staje się poważnym problemem społecznym. Niesie za sobą poważne ryzyko dla zdrowia publicznego, szczególnie w kontekście chorób zakaźnych tj. HIV, zakażenie wirusem żółtaczką typu B i C, infekcje przenoszone drogą płciową. Narkomania wiąże się też z innymi problemami społecznymi takimi jak ubóstwo, bezrobocie, prostytutka, bezdomność i inne oraz wywołuje negatywne następstwa kryminalne.

Szczególnie narażona na skutki wywołane działaniem środków odurzających jest młodzież, głównie z powodu lekceważenia problemu i panującą modę na zażywanie substancji psychoaktywnych. Dealerzy narkotykowi działają wszędzie tam, gdzie gromadzi się młodzież (np. dyskoteki, kluby, szkoły). Młodzi ludzie mają dosyć beztroski stosunek do

problemu używania narkotyków i zjawiska narkomanii. Nadal jest moda na zażywanie substancji uzależniających, traktowanych jako element zabawy, relaksu, rozrywki, pomocy w nauce, wspomaganie przeżyć i doznań. Rozpoznanie zjawiska narkomanii jest coraz trudniejsze z uwagi na „nowocześniejsze” formy przeprowadzania transakcji handlowych a także pojawiające się nowe środki psychoaktywne, do których należą dopalacze.

Istotą działań profilaktycznych jest przeciwdziałanie zagrożeniom, których wystąpienie lub spotęgowanie w przyszłości wydaje się wysoce prawdopodobne. Powszechnie uważa się, że skuteczna profilaktyka jest optymalnym sposobem hamowania rozwoju lub ograniczania skali zjawisk uznanych za niekorzystne i dolegliwe społecznie. Z tego też względu jest znacznie bardziej opłacalna niż kosztowne działania naprawcze. Działania profilaktyczne to również wspieranie młodych ludzi w kształtowaniu prawidłowych postaw osobowościowych, aby nie było potrzebne „podpieranie się” substancjami uzależniającymi. To uczenie umiejętności mówienia „nie” w sytuacjach, gdy młody człowiek jest poddany presji otoczenia.

W Polsce podstawą prawną do działań w tym zakresie jest ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.). W ustawie zapisano zadania związane z przeciwdziałaniem narkomanii, które należą do zadań własnych gminy i mają być realizowane z uwzględnieniem potrzeb lokalnych. W tym obszarze ustawa łączy się z zapisami ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Zadania samorządu w zakresie przeciwdziałania narkomanii (zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii) obejmują w szczególności:

- 1) zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem,
- 2) udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej,
- 3) prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii ,w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo - wychowawczych i socjoterapeutycznych,

- 4) wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii,
- 5) pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych, dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Aktem prawnym, na podstawie, którego prowadzi się realizację działań na szczeblu lokalnym jest gminny program przeciwdziałania narkomanii. Program jest uchwalany przez Radę Gminy, jego realizatorem jest Urząd Gminy w Sicienku.

1. CELE PROGRAMU

Podstawowym celem Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii, zwanego dalej Programem, jest profilaktyka uzależnień, czyli zapobieganie powstawaniu problemów związanych z uzależnieniem od substancji psychoaktywnych w tym dopalaczy, ograniczenie rozmiarów już istniejących problemów oraz zmiana świadomości społecznej dotyczącej narkomanii.

Realizacja *Programu* ma docelowo prowadzić do ochrony dzieci i młodzieży przed wchodzeniem w kontakty z substancjami psychoaktywnymi w tym dopalaczami, uzależnianie się.

Trzecim, nie mniej istotnym celem jest wzrost wiedzy mieszkańców na temat negatywnych konsekwencji sięgania po środki uzależniające.

Powyższe cele realizowane będą poprzez:

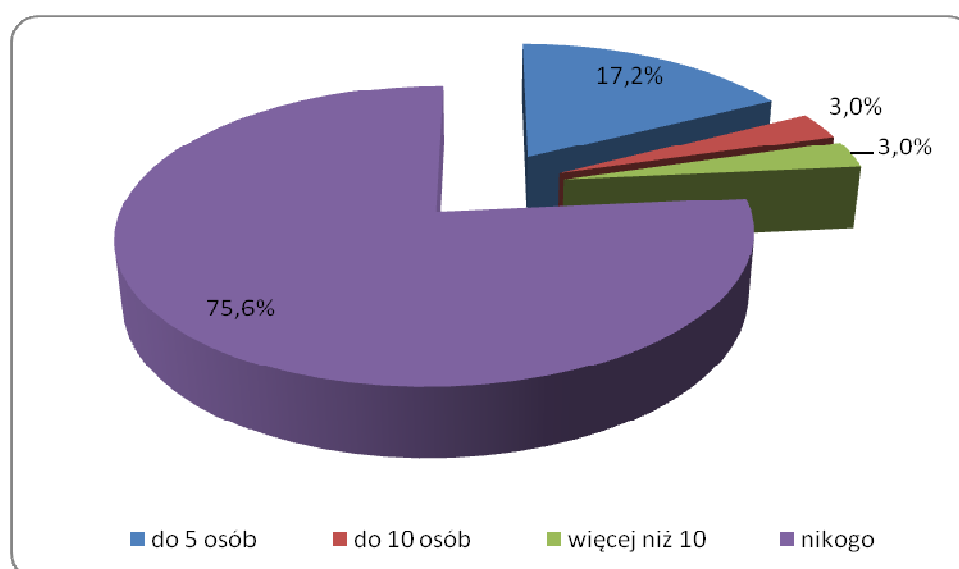
- ⇒ podnoszenie wiedzy i świadomości społeczeństwa na temat zagrożeń zdrowotnych i społecznych wynikających z używania narkotyków,
- ⇒ podnoszenie wiedzy dzieci i młodzieży na temat unikania ryzykownych zachowań,
- ⇒ prowadzenie zajęć edukacyjnych dla rodziców w zakresie problematyki związanej z używaniem środków psychoaktywnych,
- ⇒ podnoszenie kwalifikacji osób realizujących programy edukacyjne,
- ⇒ wspieranie w zakresie organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży stanowiących alternatywę wobec używania narkotyków,
- ⇒ prowadzenie kampanii edukacyjnych obejmujących problematykę narkomanii,
- ⇒ zaangażowanie społeczności lokalnej w działania profilaktyczne,
- ⇒ monitorowanie problemu na terenie Gminy Sicienka.

2. DIAGNOZA STANU PROBLEMÓW

Problem stosowania narkotyków dotyczy zarówno ludzi młodych, jak i dorosłych, biednych i bogatych. Nie ma na to reguły.

Spośród badanych *dorostych mieszkańców* gminy 16,2% deklaruje, iż miało w życiu kontakt z narkotykami (83,8% - nigdy nie używało narkotyków). Zdecydowana większość badanych (75,6%) nie zna w swoim otoczeniu nikogo, kto używałby narkotyków – ale prawie co czwarty badany wskazuje na znajomość od kilku – do kilkunastu osób używających narkotyki¹.

Wykres 1. Znajomość osób używających narkotyków w środowisku badanych

Z deklaracji badanych można wnioskować, że w gminie zjawisko używania narkotyków nie jest znaczącym problemem. Zarówno sami badani bardzo rzadko przyznają się do używania narkotyków, jak i nie znają wielu osób, które by je stosowały.

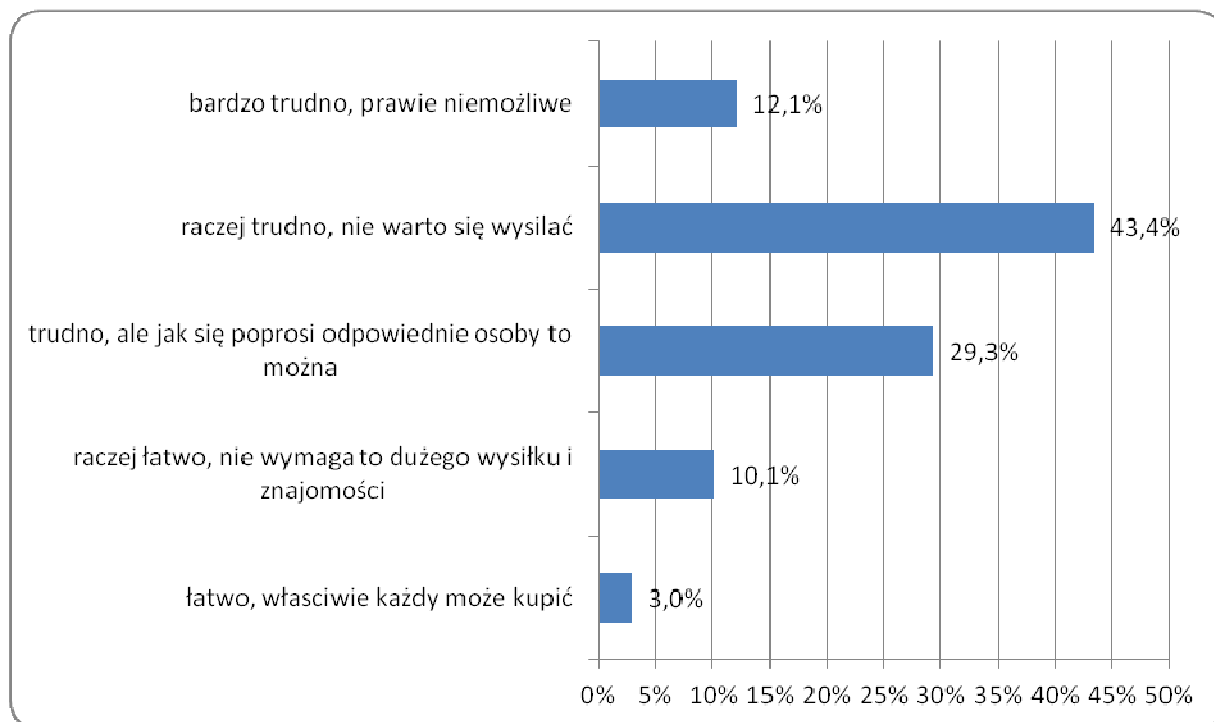
Niewiele osób posiada wiedzę na temat źródeł zaopatrywania się w narkotyki – tylko 17,2% badanych mieszkańców gminy (niewiele więcej niż osób deklarujących kontakt z narkotykami) wie, gdzie i u kogo można je kupić.

Również na pytanie o trudność zakupu narkotyków – duży odsetek badanych potwierdza, iż jest to trudne zadanie. W sumie 55,5% badanych uważa zakup narkotyków za zbyt trudne zadanie. Niemniej jednak 29,3% - uważa, że wystarczy znać odpowiednie osoby, które pomogą w zakupie tego towaru. Tylko dla 13,1% badanych mieszkańców gminy zakup

¹ Diagnoza lokalnych zagrożeń społecznych dla gminy Sicienko, październik 2010r.

narkotyków jest łatwy i bardzo łatwy. W sumie więc ponad 40% badanych uważa narkotyki za dostępne – z większą lub mniejszą trudnością. Jest to o tyle interesujące, że wcześniej tylko 17,2% mieszkańców przyznało, że wie, gdzie i u kogo można je kupić.

Wykres 2. Ocena poziomu trudności zakupu narkotyków²

Niepokojący może być fakt, iż 12% badanych mieszkańców gminy uznało, że narkotyki mogą pomagać w sytuacjach kryzysowych, a dodatkowo 9,1% uzależnia to od konkretnej sytuacji. Trochę częściej niż co drugi badany (51,5%) uważa, że narkotyki nie pomagają w kryzysowych sytuacjach.

Przeprowadzone badanie ankietowe wśród młodzieży szkolnej³ miało na celu analizę stopnia używania substancji psychoaktywnych przez dzieci i młodzież. Analiza dotyczyła rozpowszechnienia używania narkotyków i dopalaczy, a także okoliczności towarzyszących tym zachowaniom i postaw wobec substancji psychoaktywnych.

Przeprowadzone badania wykazują, że dwóch uczniów szkoły podstawowej (1,7%, chłopcy) miało kontakt z narkotykami. 22 uczniów szkoły gimnazjalnej (9,9% badanych

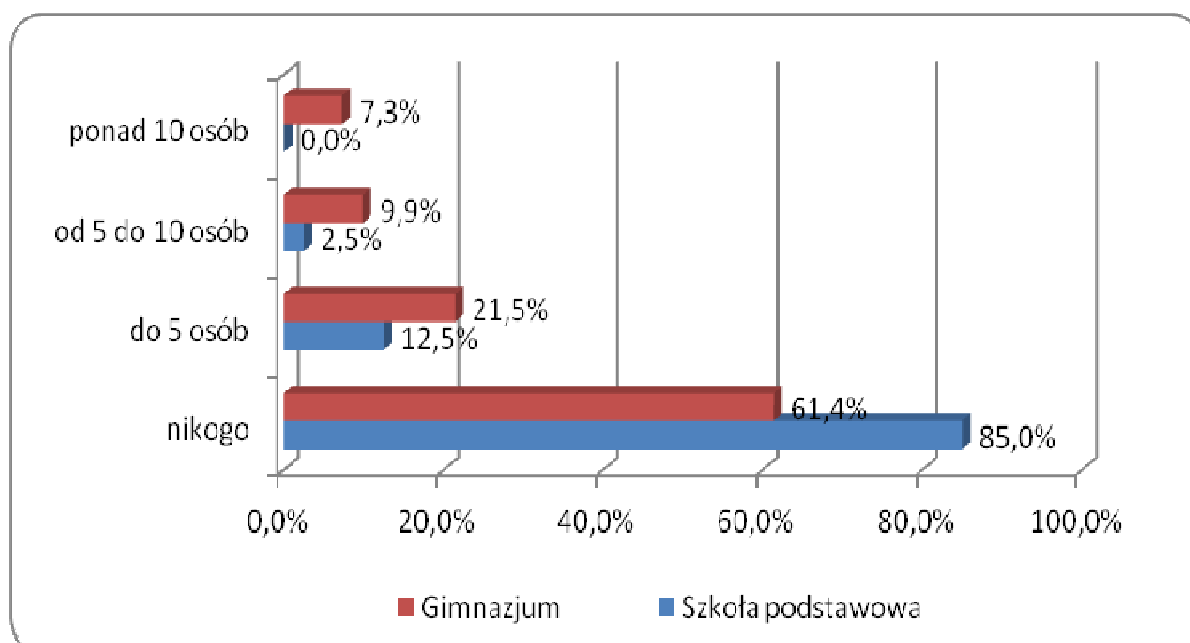
² Diagnoza lokalnych zagrożeń społecznych dla gminy Sicienko

³ Ankiety przeprowadzono w 2012 roku. W przeprowadzonym badaniu wzięło udział 354 uczniów (167 dziewcząt i 187 chłopców). W szkołach podstawowych przebadano 120 uczniów, a w szkołach gimnazjalnych 234 uczniów. Średnia wieku w szkołach podstawowych wynosiła 12,22 lat, a w gimnazjum - 14,28 lat.

gimnazjalistów, 9% dziewczynek i 10,5% chłopców) przynajmniej raz w życiu użyło narkotyków.

W szkołach podstawowych 15% osób przyznało, że zna co najmniej jedną osobę używającą narkotyków. W szkołach gimnazjalnych w podobny sposób odpowiedziało 38,6% uczniów. *Otrzymane rezultaty potwierdzają informacje, że wraz z wiekiem młodzieży problem narkotykowy staje się znacznie bardziej rozpowszechniony.*

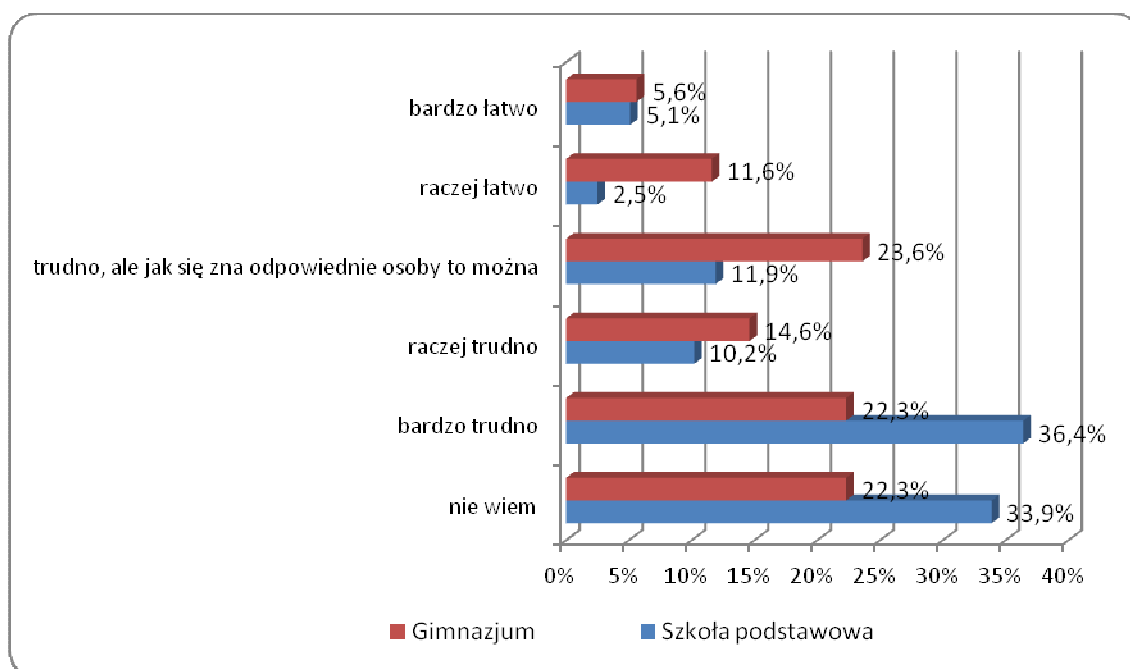
Wykres 3. Ile znasz osób w Twoim otoczeniu, które używają narkotyków?

Przedstawione wyniki sugerują, że w gminie Sicienko jest on bardziej nasilony wśród uczniów uczęszczających do szkół gimnazjalnych.

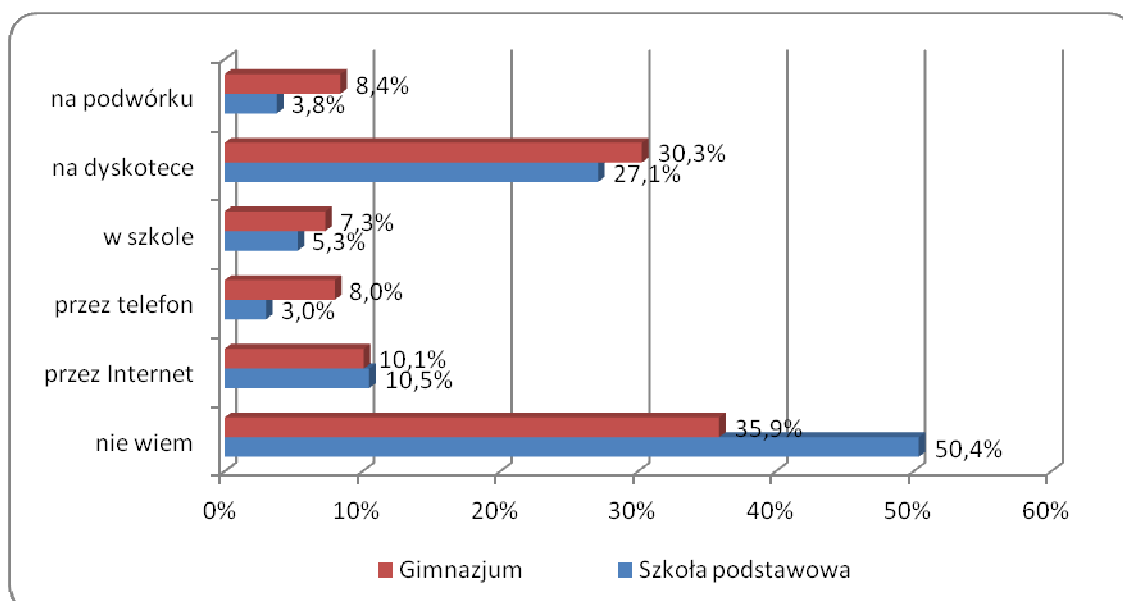
Jeżeli chodzi o dostęp do narkotyków wśród dzieci i młodzieży uczącej się, na poziomie szkoły podstawowej 7,6% badanych uczniów twierdzi, że zakup narkotyków byłby dla nich raczej łatwy lub bardzo łatwy. W gimnazjum w ten sposób odpowiedziało już 17,2% badanych nastolatków. Dość wysoki odsetek uczniów wskazywał, że narkotyki jest trudno kupić, jednak w sytuacji znajomości określonych osób jest to jak najbardziej możliwe. Jedna trzecia badanych uczniów szkół podstawowych oraz blisko jedna czwarta badanych gimnazjalistów nie posiada wiedzy na ten temat.

Wykres 4. Czy uważasz, że w Twoim środowisku kupić narkotyki jest:

Połowa uczniów szkół podstawowych oraz ponad jedna trzecia gimnazjalistów deklaruje, że nie posiada wiedzy na temat tego, gdzie można najłatwiej zaopatrzyć się w narkotyki. Uczniowie szkół podstawowych oraz gimnazjaliści najczęściej wskazują na dyskotekę jako miejsce, gdzie łatwo można kupić narkotyki. Niepokoi informacja, że dla niektórych młodych mieszkańców gminy Sicienko miejscem, w którym najłatwiej można kupić narkotyki, jest szkoła. Wynik ten wskazuje na potrzebę zwracania większej uwagi przez nauczycieli oraz innych pracowników na to, co się dzieje w szkole.

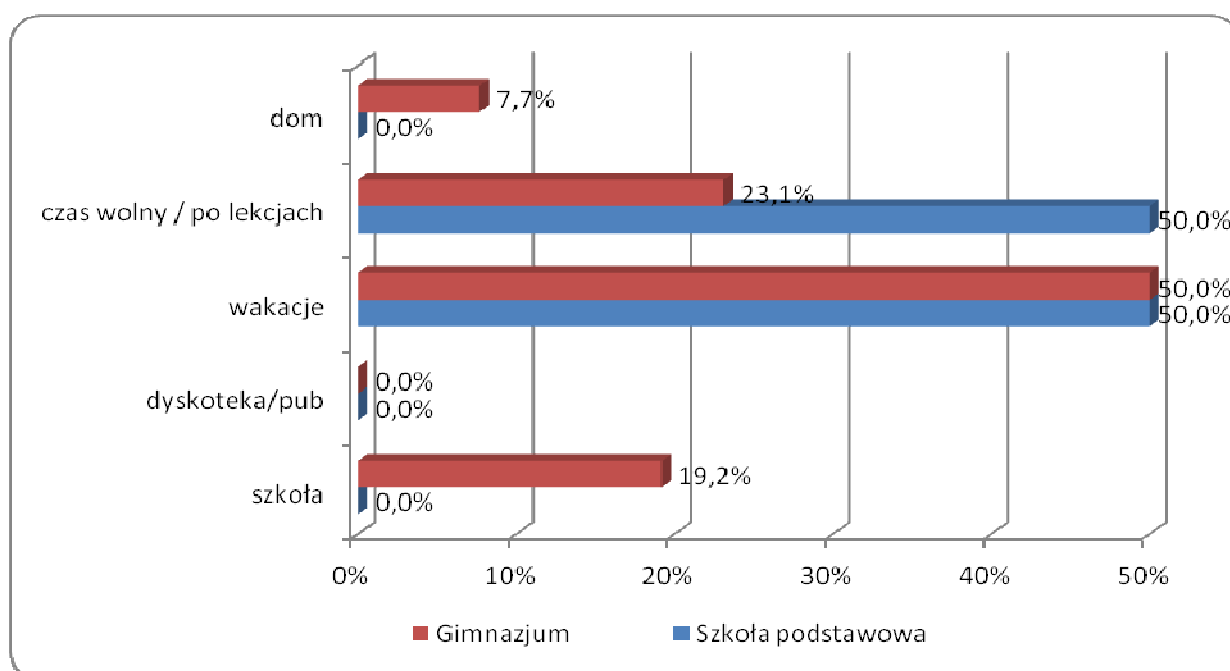
Wykres 5. Gdzie można kupić narkotyki?

Jeżeli chodzi o inicjatywę pierwszego kontaktu z narkotykami, jeden uczeń szkoły podstawowej użył narkotyku bez niczyjej namowy, a drugiego namówił do tego kolega. Wśród gimnazjalistów, którzy deklarowali wcześniej kontakt z narkotykami, 53,8% uczniów (75% dziewcząt oraz 44,4% chłopców, mających kontakt z narkotykami) zrobiło to bez niczyjej namowy, 46,2% gimnazjalistów (25% dziewcząt oraz 55,6% chłopców, mających kontakt z narkotykami) zostało namówionych przez znajomych.

Młodzi mieszkańcy gminy Sicienko mieli najczęściej pierwszy kontakt z substancjami psychoaktywnymi w czasie wakacji (uczeń szkoły podstawowej, 50% gimnazjalistów). Wielu młodych ludzi pierwszy kontakt z narkotykami miało w czasie wolnym. Niepokoi informacja, że blisko jedna piąta gimnazjalistów, którzy deklarowali kontakt z narkotykami, użyła narkotyków po raz pierwszy w szkole.

Wykres 6. Pierwszy kontakt z narkotykami⁴

Spośród uczniów, którzy zadeklarowali kontakt z narkotykami jeden uczeń szkoły podstawowej używa narkotyków okazjonalnie, kilka razy w roku, a drugi uczeń szkoły podstawowej użył narkotyków tylko raz. Wśród gimnazjalistów, którzy deklarowali wcześniej kontakt z narkotykami, 44% uczniów robi to okazjonalnie, 4% gimnazjalistów używa narkotyków prawie codziennie, 8% gimnazjalistów – kilka razy w miesiącu, 4% gimnazjalistów – średnio raz w miesiącu, zaś 40% gimnazjalistów spróbowało narkotyku tylko raz. Badania prowadzone w Polsce co kilka lat wskazują na obniżanie się problemu

⁴ procenty odnoszą się do grupy uczniów, którzy wcześniej deklarowali używanie narkotyków

narkotykowego wśród młodych ludzi, sondaż Krajowego Biura Do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii z 2008 roku określił ilość młodych ludzi mających kontakty z narkotykami na poziomie 15%. Fakt, że 7,1% wszystkich badanych uczniów miało kontakt z narkotykami, (zakładając, że te odpowiedzi były szczerze) wskazuje, że problem z narkotykami jest umiarkowanie poważny wśród młodych mieszkańców gminy Sicienko. ***Jest to zgodne z informacją o umiarkowanym odsetku badanych, którzy znają osoby odurzające się narkotykami w swoim najbliższym otoczeniu.***

Istotną informacją jest rodzaj substancji odurzających, po które sięgają młodzi ludzie oraz częstotliwość używania tych substancji w ciągu ostatnich 12 miesięcy. Wśród dwóch uczniów szkół podstawowych, którzy używali kiedykolwiek narkotyków, jeden uczeń deklaruwał, że palił marihuanę raz, dwa razy, jeden uczeń użył amfetaminę 3-5 razy, jeden uczeń używał środka nasenne 10-19 razy, jeden uczeń użył kokainę raz, dwa razy. Najbardziej rozpowszechnionymi substancjami odurzającymi wśród uczniów szkół gimnazjalnych jest marihuana oraz jej pochodne.

Pozytywną informacją uzyskaną podczas badania są deklaracje większości uczniów, że nie sięgnęliby po narkotyki, nawet gdyby zdarzyła się ku temu okazja. W ten sposób odpowiadało 98,3% badanych uczniów szkół podstawowych oraz 87% badanych uczniów gimnazjów. Informacje te mogą świadczyć o dużej świadomości związanej ze szkodliwością narkotyków oraz konsekwencjami ich zażywania wśród uczniów.

Rosnącym problemem, z którym boryka się wiele krajów jest dostępność na rynku (mimo głośnej akcji zamknięcia sklepów) produktów nazywanych dopalaczami.

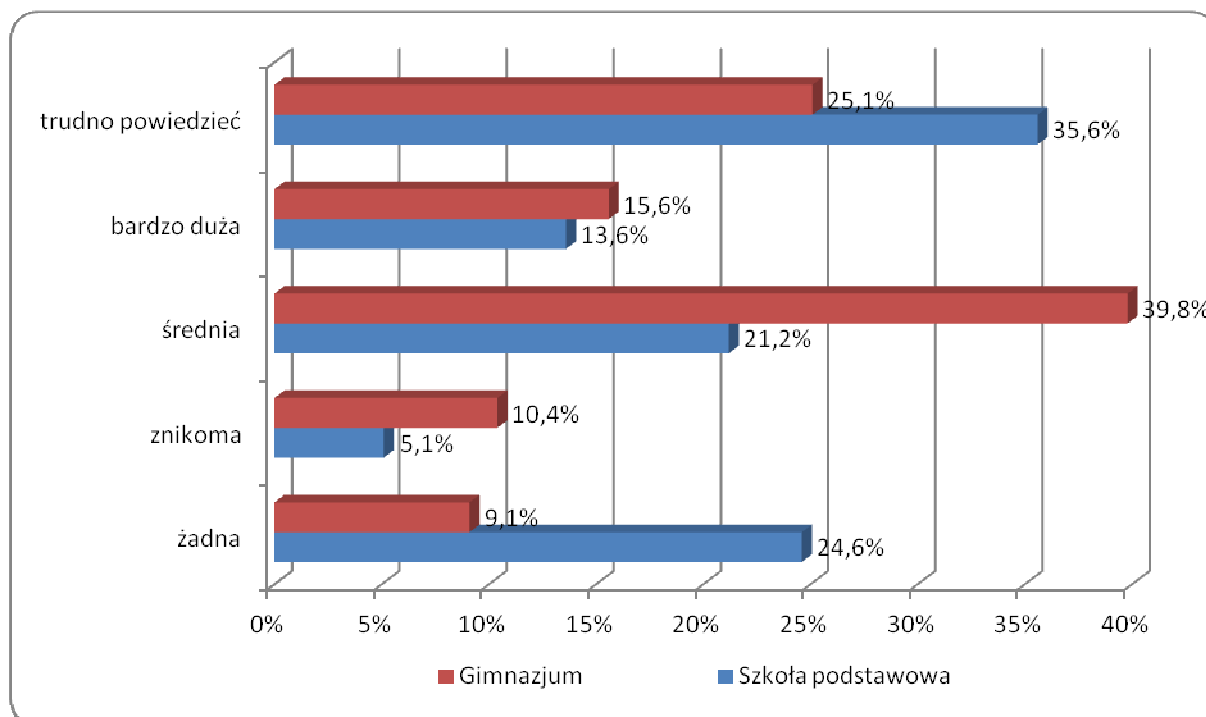
Jedna trzecia uczniów szkół podstawowych nie posiada wiedzy na temat dostępności tych substancji w najbliższej okolicy. Dla 47,4% badanych z tej grupy wiekowej zakup dopalaczy jest bardzo trudny lub raczej trudny, zaś 11% badanych deklaruje, że jest to raczej łatwe lub bardzo łatwe zadanie. Wśród uczniów gimnazjum, 22,1% gimnazjalistów nie posiada wiedzy na ten temat; dla kolejnych 42,4% badanych gimnazjalistów zakup dopalaczy oceniany jest jako bardzo trudny lub raczej trudny, zaś 20,4% gimnazjalistów ocenia to zadanie jako raczej łatwe, bądź bardzo łatwe.

Jeden uczeń szkoły podstawowej (0,8% uczniów, chłopiec) przyznał, że przynajmniej raz w życiu zażył dopalacze. W grupie starszych uczniów do zażywania dopalaczy przyznało się 17 gimnazjalistów (7,4% uczniów, 4% dziewczynek, 9,9% chłopców). Średnia wieku pierwszego kontaktu z dopalaczami wyniosła 9 lat w przypadku gimnazjalistów.

Na pytanie o przebywanie pod wpływem substancji psychoaktywnych (alkoholu, dopalaczy, narkotyków) na terenie szkoły trzech uczniów szkół podstawowych (2,5%) odpowiedziało twierdząco. Przyznało się do tego również 12,6% badanych uczniów szkoły gimnazjalnej.

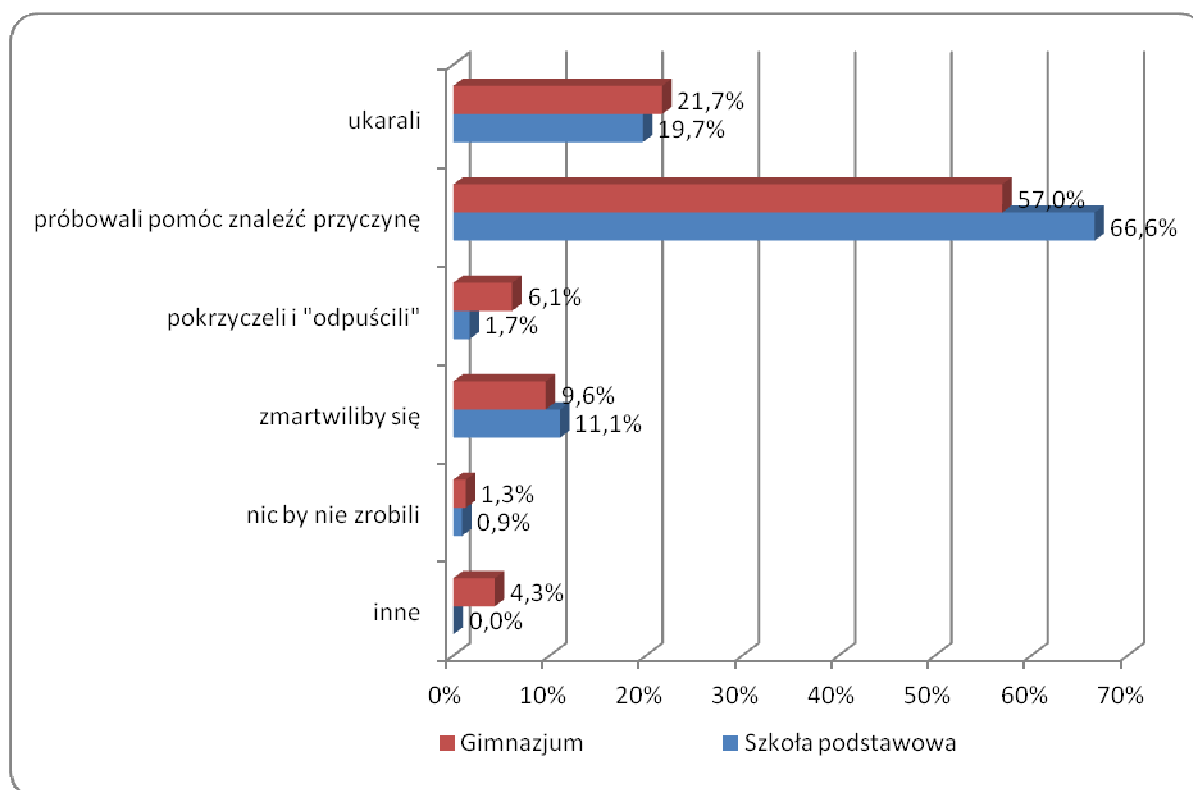
Uczniowie zostali również poproszeni o ocenę wiedzy i postaw swoich rodziców wobec narkotyków. W przeważającej części młodzi ludzie w szkole gimnazjalnej ocenili wiedzę swoich rodziców o narkotykach jako średnią, odpowiedziało tak 39,8% gimnazjalistów. Jedna czwarta uczniów szkół podstawowych deklarowała, że ich rodzice nie posiadają żadnej wiedzy na temat narkotyków, zaś ponad jedna trzecia uczniów z tej grupy wiekowej nie miała zdania na ten temat.

Wykres 7. Ocena wiedzy rodziców o narkotykach

W przypadku pytania o reakcję rodziców na używanie narkotyków przez własne dzieci, większość uczniów wskazywała odpowiedzi sugerujące aktywną postawę krytyczną wobec takiego faktu i próbę znalezienia rozwiązania.

Wykres 8. Postawy rodziców wobec zażywania narkotyków w oczach uczniów.

Stosunkowo niewielki odsetek młodych ludzi był przekonany, że ich rodzice nie zareagowaliby na używanie przez nich narkotyków bądź też, że łatwo pogodziliby się z takim faktem. 66,1% badanych uczniów szkół podstawowych oraz 64,3% badanych gimnazjalistów deklaruje, że ich opiekunowie rozmawiali z nimi na temat szkodliwości używania narkotyków. 51,7% badanych uczniów szkół podstawowych oraz 73,6% badanych gimnazjalistów uczestniczyło w zajęciach profilaktycznych na temat szkodliwości używania substancji psychoaktywnych (narkotyki, dopalacze, alkohol).

Przedstawione zjawiska potwierdzają konieczność zapewnienia dzieciom i młodzieży zajęć uczących konstruktywnego spędzania wolnego czasu i będących alternatywą wobec sięgania po używki. co znalazło się również we wnioskach z raportu.

Szukając przyczyn częstego występowania zachowań ryzykownych u dzieci i młodzieży należy zidentyfikować czynniki ryzyka.

CZYNNIKI RYZYKA WŚRÓD DZIECI I MŁODZIEŻY⁵

- problemy materialne związane z kryzysem ekonomicznym,
- utrzymujące się bezrobocie,
- trudny start młodzieży w dorosłe życie,
- zwiększenie podaży substancji szkodliwych dla organizmu,
- wzrost dostępności alkoholu i substancji psychoaktywnych,
- zanik tradycyjnych norm i wartości, upadek autorytetów, brak pozytywnych wzorów i ideałów,
- poczucie nudy, pustki, niepokoju,
- środowiskowe normy społeczne promujące zachowania agresywne i przyzwalające na nadużywanie alkoholu,
- wpływ mediów, reklamy na postawy wobec życia,
- niewystarczająca oferta atrakcyjnego spędzania wolnego czasu,
- nie przestrzeganie prawa (np. sprzedaż alkoholu nieletnim, picie alkoholu w miejscach publicznych),
- patologie życia rodzinnego
- poczucie bezkarności sprawców przemocy i wandalizmu,
- nieprawidłowe postawy wychowawcze,
- trudności wieku dorastania,
- niekorzystny wpływ grup rówieśniczych.

3. ZASOBY UMOŻLIWIAJĄCE PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI PROFILAKTYCZNEJ

3.1. Placówki i instytucje funkcjonujące na terenie Gminy Sicienko

- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sicienku,
- Posterunek Policji w Sicienku,
- Służba Zdrowia:
 - NZOZ „GEMED” Ewa Zamiatąła-Grzelak, w Sicienku,
 - NZOZ „KAMED” Maciej Kamiński w Kruszynie,

⁵ Źródło: wyniki badania ankietowego w ramach przeprowadzonej kampanii „Zachowaj Trzeźwy Umysł”

- Gminny Ośrodek Kultury w Sicienku, w którego skład wchodzi: Izba Tradycji Kulturalnej – Galeria Sztuki w Sicienku, Wiejski Dom Kultury w Kruszynie, Wiejski Dom Kultury w Strzelewie oraz Świetlice wiejskie w miejscowościach: Dąbrówka Nowa, Gliszcz, Łukowiec, Mochle, Murucin, Nowaczkowo, Osówiec, Pawłówek, Samsieczno, Szczutki, Teresin, Trzemiętowo, Trzemiętówko, Wierzchucinek, Wojnowo, Zawada, Zielonczyn.
- Gminna Biblioteka Publiczna w Sicienku z filią w Kruszynie,
- Szkoły Podstawowe w Kruszynie, Samsiecznie, Strzelewie i Trzemiętowie;
- Zespoły Szkół w Sicienku i Wojnowie.

3.2. Zasoby kadrowe

- ✓ Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sicienku – 4 osoby,
- ✓ Psychoterapeuta uzależnień - 1 osoba ,
- ✓ Terapeuta uzależnień - 1 osoba
- ✓ Certyfikowany specjalista ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie – 1 osoba,
- ✓ Psycholog szkolny – 1 osoba,
- ✓ Psycholog zatrudniony w Rodzinnym Punkcie Konsultacyjnym w Sicienku,
- ✓ Radca prawny,
- ✓ Psycholog pracujący w Punkcie Interwencji Kryzysowej przy Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Sicienku, - 1 osoba,
- ✓ Zespół interdyscyplinarny ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie - 5 osób,
- ✓ Pedagodzy szkolni – 5 osób: ZS Wojnowo, ZS Sicienko; SP Kruszyn, Strzelewo, Samsieczno, Trzemiętowo – razem 2,72 etatu,
- ✓ Absolwenci Studium Socjoterapii posiadający pełne uprawnienia do prowadzenia dziecięcych i młodzieżowych grup socjoterapeutycznych – 9 osób,
- ✓ Osoby posiadające uprawnienia do realizacji programów profilaktyczno-wychowawczych „Spójrz inaczej” i „Unplugged” - Bez wspomagania” – 37 osób,
- ✓ Osoby przeszkolone z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie – 15 osób;
- ✓ Trenerzy Programu Zastępowania Agresji – 5 osób

4. ZADANIA PRZYJĘTE DO REALIZACJI W ROKU 2013

1. Przeprowadzenie programów profilaktycznych „DEBATA” oraz PRZECIWIW NARKOTYKOM - KU AFIRMACJI”, które pozwalają zmniejszyć ryzyko przedwczesnej inicjacji alkoholowej oraz narkotykowej.
2. Przeprowadzenie programu profilaktycznego „Odmów - nie bierz”, który nauczy młodzież asertywnych zachowań.
3. Podniesienie poziomu wiedzy rodziców na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania zjawisku narkomanii poprzez prowadzenie zajęć edukacyjnych zwiększających świadomość rodziców lub opiekunów w zakresie problematyki związanej z używaniem środków psychoaktywnych.
4. Przeprowadzenie warsztatów edukacyjnych dla gimnazjalistów na temat mechanizmów uzależnienia się.
5. Finansowanie szkoleń, kursów, porad dla nauczycieli, pedagogów, dyrektorów szkół, pracowników socjalnych oraz członków gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, w tym diet i kosztów dojazdu.
6. Finansowanie kampanii edukacyjnych, obejmujących problematykę narkomanii adresowanych do młodzieży szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych.
7. Zakup materiałów niezbędnych do realizacji *Programu* – broszury, ulotki, książki, plakaty, materiały biurowe, nagrody itp.
8. Zlecenie opracowania diagnozy lokalnych zagrożeń.

5. FINANSOWANIE PROGRAMU

Źródłem finansowania zadań są środki pochodzące z opłat za korzystanie z zezwoleń na obrót alkoholem. Opłaty te stanowią dochód gminy, który w całości jest przekazywany na realizację zadań określonych w Gminnym Programie Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Gminnym Programie Przeciwdziałania Narkomanii i zgodnie z art. 18² ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie może być przeznaczony na inne cele.

Wydatkowanie środków - dział 851 „Ochrona zdrowia”, rozdział 85153 -
Przeciwdziałanie narkomanii.

Preliminarz wydatków na 2013 rok:	
✓ Zakup materiałów i wyposażenia	500,00 zł
✓ Zakup usług pozostałych	10 040,00 zł
✓ Podróże służbowe krajowe	200,00 zł
Razem planowane wydatki	10 740,00 zł

<i>Harmonogram realizacji zadań</i>		
1	Przeprowadzenie programów profilaktycznych „DEBATA” oraz PRZECIWI NARKOTYKOM - KU AFIRMACJI”	I półrocze
2	Przeprowadzenie programu profilaktycznego „Odmów - nie bierz”	I półrocze
3	Zajęcia edukacyjne dla rodziców	II półrocze
4	Warsztaty edukacyjne dla uczniów gimnazjalistów	październik
5	Szkolenia, kursy dla realizatorów programu	cały rok
6	Kampanie edukacyjne dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych	cały rok
7	Zakup materiałów, publikacji, ulotek niezbędnych do realizacji programu	cały rok
8	Zlecenie opracowania diagnozy lokalnych zagrożeń	październik